

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,2	1,7
Índex de preus industrials ¹	0,2	2,3
Índex de producció industrial	-	4,9 ²

Font: Idescat.

1) Darrera dada: juny de 2010.

2) Darrera dada: maig de 2010.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

CATALUNYA 2009-2010

El mes de juny, l'IPC a Catalunya ha crescut el 0,2% respecte el mes anterior. La variació interanual s'ha situat a l'1,7%. La variació dels preus industrials al juny ha estat també del 0,2% respecte el mes de maig, mentre que l'interanual s'ha situat a 2,3%. La producció industrial acumulada des de principis d'any ha estat el 4,9% més alta que la de l'any passat. Finalment, l'indicador de clima industrial, tot i ser encara negatiu, millora respecte del mes anterior i del d'ara fa un any.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Juny 2010

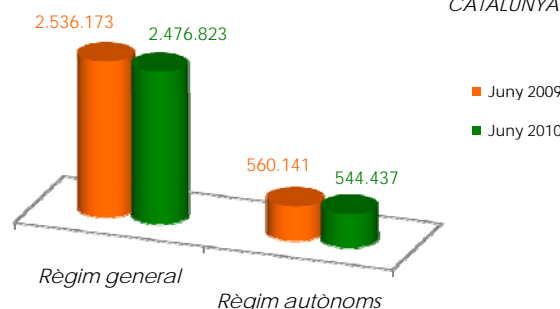
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	554.261	13,5
Homes	291.749	13,2
Dones	262.512	13,9
Ctes. indefinits ¹	21.217	-9,0
Homes	11.533	-6,8
Dones	9.684	-11,4
Ctes. temporals ¹	182.519	6,0
Homes	94.585	6,3
Dones	87.934	5,6
Afiliació. Total Sistema ²	3.109.445	-2,3

1) Font: Observatori del treball. Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2009-2010

Al mes de juny els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement del 2,3% respecte al mateix mes de l'any anterior. En el mateix període els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement del 2,8%.

CREIXEMENT DE L'ECONOMIA CATALANA

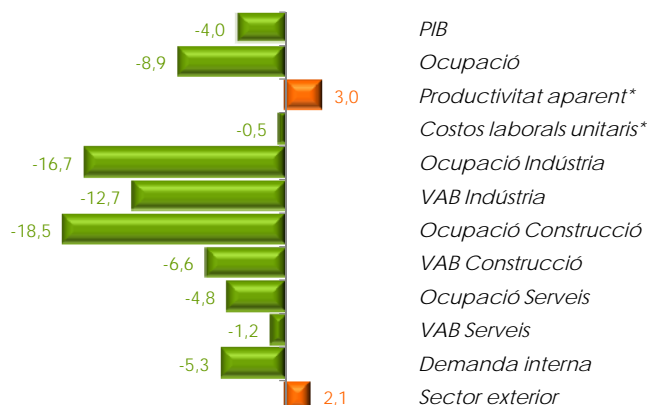
EVOLUCIÓ DEL PIB, L'OCUPACIÓ, LA PRODUCTIVITAT APARENT DEL TREBALL I ELS COSTOS LABORALS UNITARIS

L'any 2009 el PIB a Catalunya ha caigut el 4% i l'ocupació el 8,9%. Totes les branques d'activitat han patit retallades tant del Valor afegit brut (VAB) com de l'ocupació. L'impacte més intens en termes d'ocupació s'ha produït al sector de la construcció, mentre que l'impacte més intens en termes de VAB s'ha produït al sector industrial. No obstant això, l'activitat al sector serveis també ha caigut i en conjunt, la crisi econòmica hauria estat més intensa si no s'hagués produït una aportació positiva del sector exterior. Tal com s'observa al gràfic, la millora de la productivitat aparent del treball (fruit de la pèrdua d'ocupació) ha permès disminuir els costos laborals unitaris del conjunt de l'economia. La millora de la productivitat aparent del treball s'ha produït en tots els sectors.

* Calculat amb estimacions d'ocupació en llocs de treball.

Unitats: percentatges.

CATALUNYA 2009

Font del gràfic: Memòria socioeconòmica i laboral de Catalunya 2009, CTESC.

El dia 6 de juliol de 2010, el senyor Josep Maria Rañé i Blasco, president del CTESC, va presentar, en un acte celebrat a la Sala de plens, la *Memòria socioeconòmica i laboral de Catalunya corresponent a l'any 2009*. A continuació es recullen les principals conclusions que s'extreuen de l'obra.

El PIB català s'ha reduït l'any 2009 el 4% i l'ocupació el 8,9%. Aquest descens, el més intens dels darrers trenta anys, s'ha produït en un context de manca de crèdit que ha dificultat la recuperació. No obstant això, la caiguda del PIB hauria estat més intensa si no fos per l'aportació positiva derivada del comportament de la demanda del sector exterior i del sector públic.

El sector industrial i el sector de la construcció han estat els que més han fet disminuir el PIB (amb caigudes del 12,7% i del 6,6% interanual respectivament). A més, en totes les activitats, la repercussió de la crisi en termes de pèrdua d'ocupació ha estat més intensa que en termes de PIB.

La forta contracció de l'ocupació, més intensa que la del PIB, ha fet augmentar la productivitat aparent del treball en un 3%. Aquesta millora s'ha reproduït en tots els sectors i hauria de ser el punt de partida d'una recuperació més estable i duradora.

D'altra banda, gràcies als estabilitzadors econòmics i als ressorts de l'Estat del benestar, la crisi s'ha encaixat millor. L'educació, la sanitat i els serveis socials han funcionat correctament.

Evolució de futur

Per al conjunt de l'any 2010 es preveu una millora en els creixements intertrimestrals del PIB, per bé que la mitjana anual pot registrar encara un creixement lleugerament negatiu que difícilment serà compatible amb una recuperació de l'ocupació. És previsible una sortida lenta de la crisi, que aprofundirà en la reestructuració de l'economia. La recuperació estarà condicionada per tres factors fonamentals:

1. La resolució de les incerteses i dels desequilibris que afecten el **sistema financer**. Sense que el crèdit flueixi adequadament la recuperació pot perillar.
2. La **reestructuració productiva**. La crisi ens ha de permetre una diversificació i reestructuració productiva que ens allunyi del model que teníem abans de l'esclat de la crisi. La pèrdua de pes de la construcció, unida al fet que la indústria que mantenim és més exportadora, ens dóna les bases sobre les quals hem de créixer.
3. Finalment, caldrà una **reforma estructural àmplia** que permeti millorar la productivitat total dels factors, i això implica reformar no només el mercat de treball, sinó també el sistema educatiu, el sector energètic, la negociació col·lectiva, les polítiques actives d'ocupació, i en general, el funcionament dels mercats.

Tanmateix, existeixen altres factors que, tot i que no són controlables des de Catalunya, poden generar també ombres i incerteses al voltant de la recuperació. Entre aquests elements, destaquen el procés de retirada progressiva i simultània dels estímuls de demanda; la correcció progressiva dels dèficits fiscals en els propers

anys, especialment en el context europeu; i de l'evolució dels preus de les matèries primeres. Tot plegat en un context d'incertesa internacional que resulta complicat de preveure i que modularà enormement la nostra capacitat d'afrontar els reptes que hem d'emprendre i la nostra capacitat de recuperació davant la crisi.

Alguns factors estratègics per a una recuperació sostenible

El primer factor clau és l'**educació**. Cal assegurar el nivell de despesa actual en educació. També cal que no s'aturi el procés de desplegament de la Llei d'educació. És previsible que el canvi de conjuntura augmenti l'interès per la formació, i que disminueixi progressivament la tendència a l'abandonament escolar prematur que hem vist fins ara. La formació en capital humà és sens dubte un dels pilars bàsics del creixement basat en activitats més productives.

El **mercat del treball** és una peça important en l'ajust actual. En aquest sentit, la **negociació col·lectiva** és també un factor clau per encaminar correctament la reestructuració de la nostra economia, en la mesura en que un acord entre els agents econòmics i socials esdevé fonamental per tal d'assolir objectius com ara la recuperació de l'ocupació, més adaptabilitat interna a l'empresa i una millora de la productivitat i de les quotes de mercat de les empreses.

Un altre factor essencial de modulació del mercat de treball han de ser les **polítiques actives d'ocupació**. Caldrà aproximar els perfils de la població aturada als nous requeriments de les empreses, així com també millorar molt significativament l'avaluació dels resultats d'aquestes polítiques, cercant en tot moment la seva eficiència i idoneïtat.

Un altre element també cabdal és la **inversió en R+D+i**. No obstant això, i tot i que existeix un consens total en la necessitat de desplegar un model productiu de major qualitat, es preveuen dificultats objectives per mantenir tant la despesa pública en recerca com la inversió en innovació. Aquesta nova situació podria fer perillar el Pacte nacional per la recerca.

Finalment, el darrer factor clau és l'**Estat del benestar**. En aquest sentit, i a l'espera de veure quina evolució demogràfica emprem, resulta previsible que es doni una tendència a l'augment de la demanda de serveis i prestacions socials paral·lelament a una disminució dels recursos. Cal doncs afrontar aquesta nova situació incorporant una major eficiència al sistema. Aquesta solució és vàlida en casos com ara el sistema sanitari, on les TIC, la millora del model de prestacions i la disminució de la despesa farmacèutica, combinades adequadament, poden permetre augmentar l'eficiència del sistema. No obstant això, en altres camps, com ara l'augment de la vulnerabilitat i l'exclusió social, la recepta resulta difícilment aplicable i cal advertir que es podria produir una erosió de la qualitat dels serveis socials i un alentiment del desplegament del Sistema català per a l'autonomia i l'atenció a la dependència.

Per a més informació:

<http://www.ctesc.cat/projectes/msil/mslc2009/index.html>